

Izložba "Super struktura"

REPORTER: U salonu Muzeja savremene umetnosti Branislav Nikolić izgradio je neobičan privremeni krovni objekat. Svoj najnoviji izložbeni projekat nazvao je „Super struktura“. Inspiracija arhitektonsko tkivo grada načeto nadogradnjama. Rad na izložbi za njega je bio istovremeno i zabavan i težak. Sam rad sastavljen je od niza odbačenih elemenata, od ličnih priča.

BRANISLAV NIKOLIĆ: To je u stvari ono čime se ja bavim, znači tim nekim ličnim istorijama koje uglavnom nalazim po ulici i koje su odbačene stvari, znači neke stvari koje su ljudi koristili decenijama, godinama, otvarali su neka vrata, neki prozor, dodirivali ih, živeli sa njima i sada su odbačene, ali od te istorije, tu istoriju ne gledam na neki patetičan način, znači ne žalim toliko za njom već od nje pokušavam da napravim nešto novo. Znači one jesu utkane i to su neke priče grada, gradske priče takoreći. Svaki komad ima neku istoriju ali od njega želim da napravim novi objekat. To je u stvari poenta.

REPORTER: Metodologija rada Branislava Nikolića označena kao sekundarna arhitektura jeste sakupljanje odbačenih elemenata arhitekture, građe i nameštaja. I ponovna upotreba u umetničkom procesu. Nikolić stara umetnički rad arhitektonskog oblika, gradi neobičan kolaž od raznorodnih nekad korišćenih predmeta.

ZORAN ERIĆ (kustos izložbe): Ta, meni zanimljiva komponenta ovoga rada je ona likovna gde Branislav učitava zapravo svoje iskustvo umetnika, slikara, vajara i pravi jedan veliki kolaž. Svaki od ovih detalja kada pogledate koji je ukrojen, koji je spojen od tih trošnih elemenata koji su tako negde iskombinovani može da se i vizuelno iščita kao jedan mogući kolaž i to je zanimljivo kako se te društvene komponente i te socijalne priče koje on želi svakako da apostrofira u svom radu uvezuje u jedan umetnički prepoznatljiv rukopis.

REPORTER: Kustosu izložbe Zoranu Eriću bila je zanimljiva ideja da se ceo prostor salona pretvori u rad, u veliki krov, u arhetip doma.

ERIĆ: Danas imamo jednu drugačiju perspektivu. To je ne migracije koje su uslovljene ratom i ratnim razaranjima, nego ekonomske migracije koje su uslovljene razaranjima drugih nekih geografskih područja kao što je sad trenutno Sirija ili bliski istok i opet ekonomske migracije gde sad Srbija postaje ponovo magistralni put. I sada zato možemo da posmatramo ovaj rad kao jedan mogući odgovor na pitanje koje je možda jedan čak poetični stav naspram tog pitanja šta zapravo predstavlja i šta je svima neophodno a to je taj krov nad glavom i to je jedan arhetip ili simbol ili slika zapravo nečega što je topli dom koji je sastavljen od niza intimnih priča.

NIKOLIĆ: Kroz rad na ovoj nadogradnji kako sam je prviobitno nazvao došao sam u stvari do jednog krova koji je više univerzalni simbol što vi kažete krova nad glavom, koga mnogi danas nemaju. Vidite te migracije ljudi koji traže svoj krov nad glavom tako da je nekako ovaj rad prerastao tu nadogradnju i postao, dobio neki univerzalniji značaj.

REPORTER: Nikolićeva krovna nadogradnja izgrađena u galerijskom prostoru kao skulptura velikog formata privremenog je karaktera. Nakon trajanja izložbe elementi od kojih je sazdana vraćaju se u proces cirkulacije.

